

Скарбничка

№4 (108) квітень 2019

Марія Шкуріна

КОРИСНИЙ УРОК

ЛЕДАЧА ПОДУШКА 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

ЗОНТИК: ІСТОРІЯ
ВОЗНИКНОВЕННЯ 6

ТВОРІТЬ ДОБРО 7

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК 11

Був собі бджолиний вулик. У ньому завжди кипіла робота – кожна бджола сумлінно працювала. Навіть найменші бджілки чітко виконували вказівки старших. Навесні, влітку й восени працелюбні бджоли готувалися до зими, збираючи нектар із запашних квітів. Із цього нектару роблять смачний мед, який допомагає бджілкам пережити зиму в теплі й без турбот. Ось так і протікало життя бджолиного вулика.

Утім, була в цьому вулику одна лінива бджілка, яка зовсім не хотіла працювати. Звали цю бджілку Женовія. Кожнісінького дня лежала вона на квіточці, пила солодкий нектар і дивилася в небо на барвистих метеликів, яскраво-червоних сонечок і своїх працелюбних сусідок-бджілок. Скільки разів казали їй інші бджоли про те, що необхідно збирати нектар і робити мед, навіть вмовляли і сварили, проте вона всім відповідала:

– Якщо я працюватиму, то так і весна пройде, і літо. Не встигну я насолодитися теплом і красою цих сонячних днів. А нектар якось потім назбираю, часу ще багато.

Так непомітно минули весна, літо, і настала осінь. Бджоли продовжували готуватися до зими, навели лад у своєму вулику. Усі чарунки сот були заповнені запашним світло-коричневим ме-

дом. Тільки одна чарунка стояла порожня. І, звісно, це була чарунка бджілки Женовії. Та й сама Женовія ледве встигла залетіти у вулик, перш ніж його двері щільно зачинили на зиму. Залетівши до вулика, Женовія побачила, що всі бджілки розійшлися по своїх чарунках. У всіх були великі запаси меду, адже їм потрібно було пережити довгу зиму, проте бджілки не переживали – вони ж працювали! Тільки Женовія байдикувала і тепер залишилася на зиму без меду. Що ж робити? Вирішила вона попросити меду у своїх сусідок.

– Ага, ще що вигадай! Я так довго працювала, докладала зусиль, а ти й пальцем не ворухнула. Викручуйся сама, – сказала одна з них.

– Ні, не можу. Самій не вистачить, – зачинила перед нею двері інша.

А третя бджола-сусідка просто з осудом похитала головою. Засмутилася Женовія. Стало їй сумно і соромно. Зрозуміла вона, що бджоли, які закликали її до праці, мали рацію, а вона їх не слухала. Ось тепер, напевно, не зможе пережити цю зиму. Сльози потекли з очей бджілки, і раптом вона почула голос:

– Не плач.

Підвела Женовія голову й побачила перед собою одну

зі старших бджіл Генеффу.

– Не хвилюйся, не залишимо ми тебе в біді, – промовила Генеффа. – Бджоли на тебе ображаються, але я обіцяю: ми не дамо тобі померти з голоду, кожна дасть тобі трішечки меду на зиму. Тільки ти повинна пообіцяти, що наступної весни працюватимеш так само, як інші.

– Звісно, я обіцяю! Тепер я все зрозуміла, пробачте мені! – сказала Женовія.

Бджоли пробачили Женовії й поділилися медом. Так і минула зима. А наступного року Женовія стала найпрацьовитішою бджілкою у вулику і збрала найбільше нектару.

БДЖІЛКА- ТРУДІВНИЦЯ

Літають бджілки у садку,
Нектар солодкий п'ють,
І жодну квіточку малу
Вони не обминуть.

Їх лапки, носик, черевце
Перенесуть пилок.
І вродить фрукти деревце,
А кущик – ягідок.

З нектару зроблять нам медок
Поживний та смачний.
І буде тішити діток
Продукт цей запашний.

Яка комашечка мала,
А просто чарівниця.
В природі створює дива
Ця бджілка-трудівниця!

Віра Рябоконт

КОПИЛКА

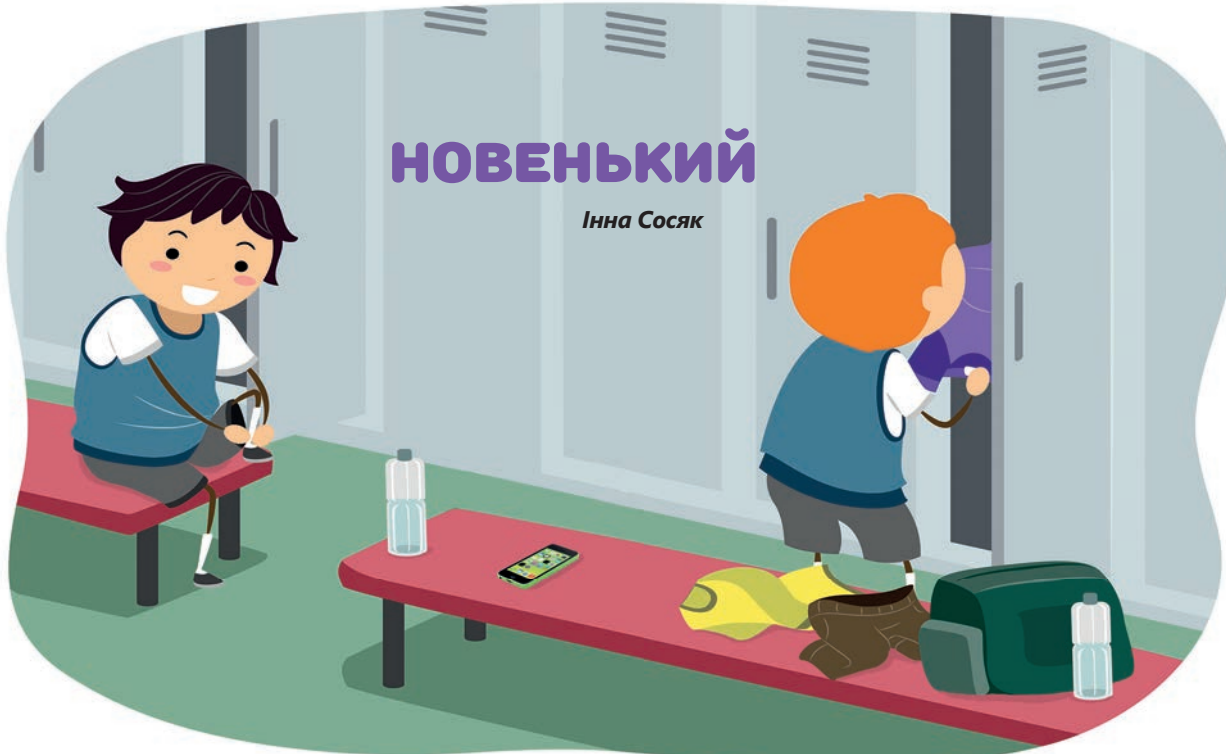
3

ТЮЛЬПАН И МОРКОВКА

5

ЗАГУБЛЕНЕ СТАДО

8

НОВЕНЬКИЙ

Інна Сосяк

— Знайомтеся: Олекса — наш новий учень. Тепер він навчатиметься в нашому класі. Олекса перейшов до нас із сусідньої школи, — сказала Олена Вікторівна, звертаючись до учнів 5-А класу.

Олекса з цікавістю, але певним страхом подивився на нових однокласників. Які вони — діти християнської школи? Чим відрізняються від тих, з якими він раніше навчався?

— Друже, ласкаво просимо до нашої великої родини. Так, саме родини, адже ми всі любимо та поважаємо одне одного, радіємо успіхам і допомагаємо тим, хто в скрутному становищі. Тобі дуже пощастило, що ти навчатимешся з нами. Сідай за першу парту, — лагідно додала Олена Вікторівна.

Увагу хлопчика привернув надпис над дошкою: «Бо немає нічого захищеного, що не виявиться, і немає таємного, що не вийде наяв» (Марка 4:22).

Олекса сподобалася приємна вчителька з добрими очима. «Ну, побачимо, чи все, про що вона говорить, — правда», — подумав хлопець.

Кілька днів Олекса до всього уважно придивлявся. Йому подобалася нова школа: позитивна атмосфера, усміхнені, привітні вчителі, доброзичливі однокласники.

Якось після уроку фізкультури діти переодягалися. Олекса трохи затримався в роздягальні. Він помітив, що його однокласник Єлисей залишив свій телефон на лавці — iPhone останньої моделі. Це ж мрія всіх його друзів! «Мрії здійснюються», — вирішив Олекса. Він швидко його вимкнув, кинув у кросівок і сховав у пакет зі спортивною формою.

За кілька хвилин Єлисей кинувся шукати свій телефон. Він розгублено бігав по всій школі й запитував, чи хтось часом не бачив його гаджет.

— Я не бачив, — намагаючись бути спокійним, відповів Олекса. А потім без докорів сумління ще

й додав, що в роздягальні після нього залишалися хлопці, то, напевно, вони і взяли.

iPhone шукали всім класом. Єлисей плакав, його батьки були засмучені та незадоволені тим, що син загубив такий дорогий подарунок. Раніше такого не було, щоб у них щось зникало, тому однокласники почали з підозрою дивитися одне на одного. Зі школи Олекса повертався з відчуттям сильної тривоги. Удома саме нікого не було. Хлопець дістав телефон. «Ось він, красунчик, новенький! Тепер буде мій! — думав Олекса. — Зараз увімкну тебе і здійсню свої налаштування».

За кілька хвилин Олекса видалив усе, що було на телефоні Єлисея, обрав іншу заставку на екран і мелодію дзвінка. Він саме почав завантажувати гру з Інтернету, як пролунав дзвінок у двері. «Мабуть, брат повернувся зі школи», — подумав Олекса, швидко ховаючи телефон під ковдру. Він відчинив двері і... ледь не зомлів: на порозі стояли Єлисей і його тато.

— У вашому домі наш телефон, — строго промовив тато й показав на своєму телефоні карту району, на якій блимала червона цятка. Вона і вказувала на місце розташування телефону. Довелося віддати.

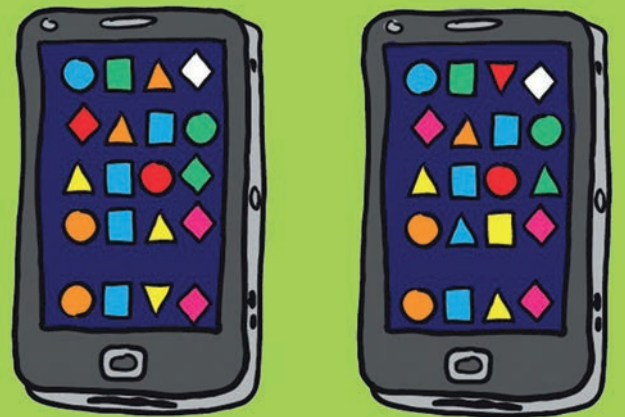
Увесь вечір і пізньої ночі Олекса не мав спокою. Хлопчик мучився і переживав. Як він піде до школи наступного ранку? У розпачі Олекса схилював коліна і благав Господа пробачити йому й допомогти залагодити цю неприємну ситуацію.

Було страшно та важко, але на першому ж уроці Олекса підвівся і попросив вибачення в Єлисея та всього класу. Ніхто йому не дорікнув. Хлопчик сів на місце. Перед очима були слова, які назавжди закарбуються в його серці: «Бо немає нічого захищеного, що не виявиться, і немає таємного, що не вийде наяв».

ДОПОМОЖИ НОВЕНЬКОМУ УЧНЕВІ
ЗНАЙТИ ДОРОГУ ДО ШКОЛИ.

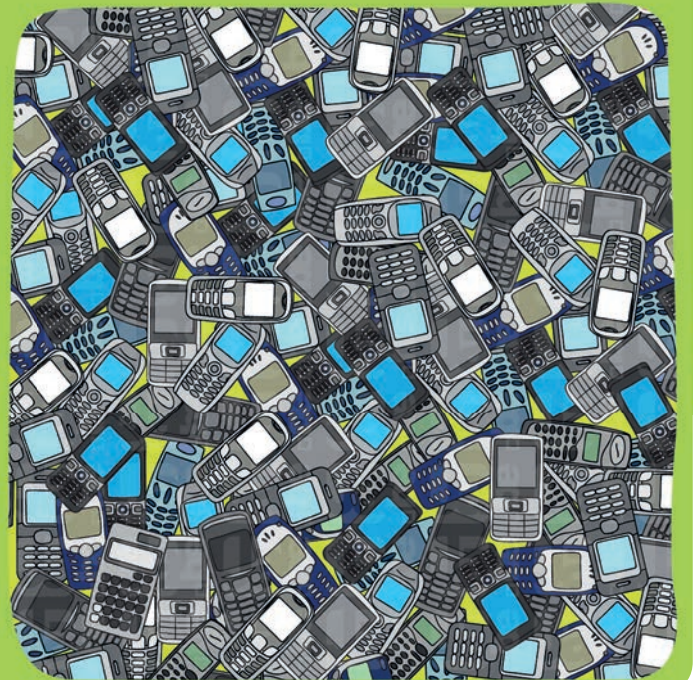
Знайди 5 відмінностей на екранах цих двох смартфонів.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

Серед мобільних телефонів захищено ще один пристрій. Знайди його.

ЛЕДАЧА ПОДУШКА

Маленькій Яринці треба рано-вранці вставати, щоб до школи йти, а не хочеться. Ой як не хочеться! Увечері запитує Яринка дідуся:

— Дідусю, чому вранці вставати не хочеться? Навчіть мене, дідусю, спати так, щоб хотілося вставати і йти до школи.

— Це подушка в тебе ледача, — відповів дідусь.

— А що ж їй зробити, щоб не була ледачою?

— Знаю я таємницю, — пошепки сказав дідусь. — Ото саме тоді, як вставати не хочеться, візьми подушку, виноси на свіже повітря, добре вибий її кулачками — вона й не буде ледачою.

— Справді? — зраділа Яринка. — Я так і зроблю завтра. Ще дуже рано, а треба збиратися до школи. Не хочеться вставати Яринці, але треба ж нарешті подушку провчити, лінощі з неї вибити!

Схопилась Яринка швиденько, одяглася, взяла подушку, винесла на подвір'я, поклала на лавку — та кулачками її, кулачками.

Повернулася до хати, поклала подушку на ліжко — та й умиватися. А дідусь у вуса усміхається.

Василь Сухомлинський

КОПИЛКА ЗА 5 МИНУТ

Тебе понадобятся:

- банка;
- металлическая или пластмассовая крышка;
- декоративная веревка;
- клей;
- элементы для украшения.

- 1 Обмотай середину банки веревкой, приклеив ее начало и конец.
- 2 Укрась сверху веревку мелким декором, наложив его на клей.
- 3 Закатай банку или надень пластиковую крышку.
- 4 В крышке вырежь отверстие для купюр.

З'ясуй, скільки золотих монет у кожному горщику.

ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ НЕОБХІДНІ ПРЕДМЕТИ.

НА МАЛЮНКУ ЗАХОВАНІ 6 АНГЛІЙСЬКИХ СЛІВ. ЗНАЙДИ ЇХ.

Лариса Кобзева

КОПИЛКА

Леночка жила с мамой и младшим братом Мишей. На день рождения Лене подарили копилку – поросенка.

– Будешь бросать в нее копеечки, и, наполнив ее, ты сможешь что-нибудь себе купить, – с улыбкой произнесла мама.

Так Лена и сделала. Каждый раз, когда кто-то из родственников давал ей деньги, она клала их в копилку. Через некоторое время копилка наполнилась монетками.

– Мама, – радостно закричала девочка, – у меня есть целых 100\$. Теперь я могу что-нибудь купить. Когда мы пойдем в магазин? Может, сегодня?

– Мы пойдем в магазин в воскресенье! – сказала мама. – На протяжении двух дней подумай, что бы ты хотела приобрести на эти деньги.

Наступил долгожданный день. Лена проснулась рано утром счастливая от мысли о том, что сегодня осуществится ее мечта. Она еще нежилась в постели, когда раздался плач из соседней комнаты, где спал ее младший брат Миша. Лена побежала в его комнату.

Там она увидела маму и узнала, что Миша заболел. Пришлось вызвать врача. Осмотрев малыша, врач отозвал маму в сторону и о чем-то долго с ней говорил, а потом ушел. Когда мама вернулась в комнату, Лена увидела слезы на ее лице.

– Мамочка, почему ты плачешь? – взволнованно спросила ее дочь. – Что случилось?

– Доченька, наш Мишенька болен. Врач сказал, что это редкое заболевание и нужно срочно купить лекарство...

– Пойдем же скорее в аптеку и купим его, – перебила маму девочка.

– Мы не можем его купить, моя дорогая. Оно очень дорого стоит, а мне не хватает денег...

– Сколько тебе не хватает, мамочка? – спросила Лена.

– 100\$, – ответила мама.

Недолго думая, Лена побежала в свою комнату и вскоре вернулась с радостной улыбкой на лице. В руках у нее была копилка.

– Мамочка, вот 100\$, которые я накопила, возьми их и купи Мишеньке лекарство.

– Что ты, доченька! – возразила мать. – Ты же так долго их собирала и мечтала что-нибудь купить на эти деньги!

– А я и сейчас продолжаю мечтать... но на этот раз о том, чтобы купить лекарство для Миши.

Ведь здоровье брата гораздо важнее, чем платья и игрушки. Правда, мама?

– Конечно, доченька, – нежно проговорила мама и прижала девочку к себе. – Какая ты у меня умная и добрая девочка!

В тот же день мама купила лекарство, и через несколько дней состояние Миши улучшилось. Лена с радостью пожертвовала накопленные деньги на лекарство для брата. А вы поступили бы так же?

Тобі знадобляться:

- світлий картон
- непотрібний CD/DVD-диск
- різнокольорові гудзики
- очка для іграшок
- синельний дріт
- клейовий пістолет

1. Вирізаємо тіло равлика з картону. Наклеюємо очі й маркером домальовуємо усмішку.

2. Вусики равлика вирізаємо із синельного дроту. Приклеюємо їх до голівки, загнувши кінці в різні боки.

РАВЛИК

3. Приклеюємо диск до картону за допомогою клейового пістолету. На диск наклеюємо гудзики різних кольорів і розмірів, щоб у равлика була симпатична мушля. **Готово!**

НАСЕКОМЫЕ

1 ЗАДАНИЕ

Насекомые – это самая многочисленная группа животных. Их тело состоит из 2 или 3 частей. У каждого насекомого есть 6 ног и чувствительные усики.

Разгадай кроссворд и прочитай получившееся слово.

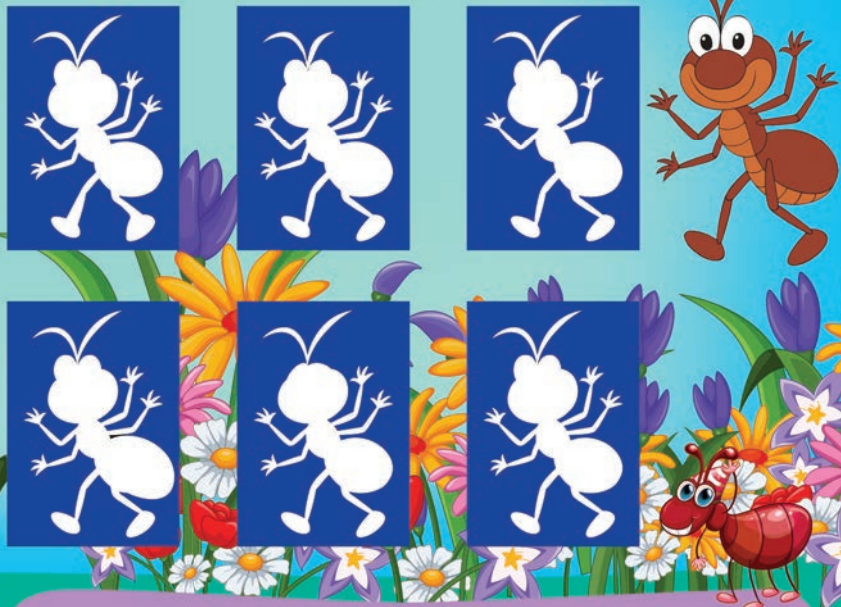

3 ЗАДАНИЕ

Помоги пчелкам пролететь сквозь густой сад к самому большому цветку. Найди соответствующую тень муравья.

Рабочая пчела живет не более 40 суток. Сначала она занимается «черной работой»: чистит ячейки, в которые матке предстоит отложить яйца. Потом заботится о тепле и уюте в улье. И только под конец жизни она исполняет свое главное призвание – добывает мед.

Муравьи способны развивать скорость до 7,62 сантиметра в секунду. Для человека сопоставимая скорость — почти 55 км/час! Эти насекомые могут также брать в плен представителей других видов муравьев, заставляя их работать на благо своей колонии.

4 ЗАДАНИЕ

Комары бывают разных размеров, вплоть до 12,5 мм. Кусаются только самки комаров, самцы же питаются растительной пищей и нектаром. Эти насекомые умеют ходить по воде, а благодаря маленькому весу способны безбоязненно разгуливать по паутине, не привлекая внимания пауков.

Стрекозы – замечательные летуны. Они могут перехватывать добычу в воздухе, а также жить 2 года под водой! Стрекозы откладывают яйца в воду, а вылупившиеся личинки живут под водой до 2 лет. Также им предстоит полинять около 17 раз, чтобы превратиться в зрелых стрекоз.

Помоги девочке найти спрятавшегося комара. Раскрась рисунок по цифрам.

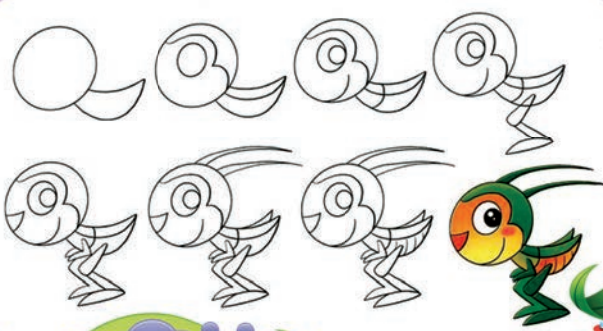

Нарисуй кузнечика по образцу и разгадай ребусы.

5 ЗАДАНИЕ

Кузнечики — невероятно прыгучие насекомые. Они могут одним прыжком преодолеть расстояние, превышающее длину их собственного тела в 20 раз! Органы слуха у этих созданий расположены на передних лапках. Стрекотать у большинства видов кузнечиков могут только самцы.

ТЮЛЬПАН И МОРКОВКА

(притча)

Эта история произошла на прекрасном цветущем огороде. Овощи здесь вырастали большие и сочные, потому что росли они дружно и весело. В сторонке от огорода, недалеко от грядки морковок, была красивая цветочная клумба. Среди всех цветов рос красивый черный тюльпан: высокий стебель, большой бутон с бархатистыми черными лепестками. С того самого момента, как пробился тюльпан из земли, хотел он быть самым неотразимым, самым большим и высоким. Так и спешил до солнышка скорее дотянуться и если обгонял кого в росте, то гордостью переполнялся – хвастаться начинал. Очень не нравилось это остальным цветам, даже бабочки и пчелы пролетали мимо. Кому же интересно с гордецом дружить?

Но не только среди цветов хвастун завелся. На соседской грядке одна из морковок, подобно тюльпану, мечтала всех обогнать и вырасти намного больше своих подружек. Каждый день она им рассказывала, как станет крупнее, длиннее и слаще остальных.

Однажды услышал тюльпан, как хвалится морковка, мол, ее листочки скоро станут выше всех в округе и что сама она вырастет особенной. Ох и разошелся заносчивый цветок! Как же так? Только им должны все любоваться.

Хоть и были морковка с тюльпаном разные, но в одном все же очень похожи – оба были задирами и хвастунами. Вот и завязался спор, кто кого длиннее будет и красивее. Все жители соседних клумб и грядок привыкли к постоянным перебранкам цветка и морковки.

И вот однажды вечером началась сильная гроза. На небе стали появляться яркие вспышки молний и слышались сильные раскаты грома. Вскоре по крышам домов забарабанили круп-

ные капли дождя. Ветер все так же продолжал кружить по полям, гнуть деревья и срывать с них листья. Не прошел он и мимо огорода.

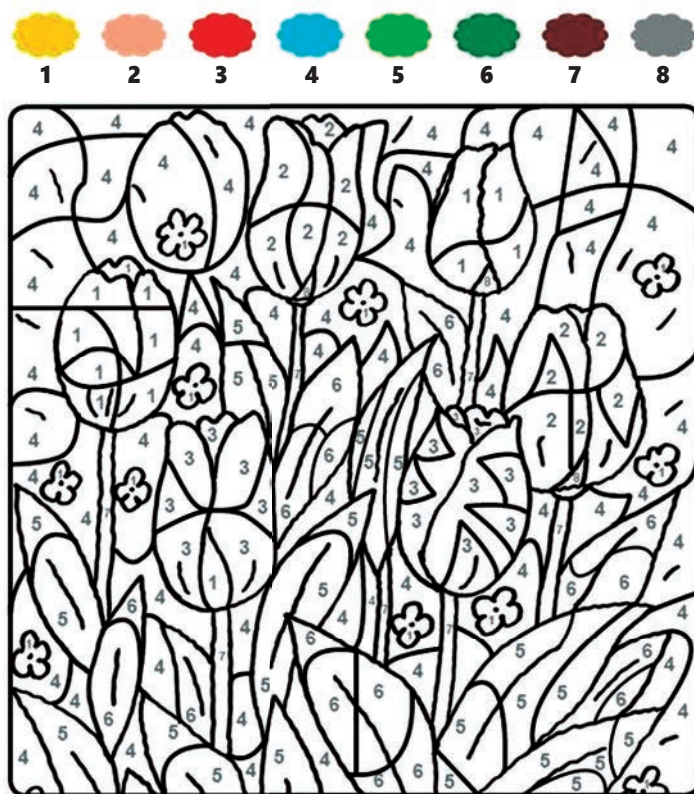
Не сразу понял гордый тюльпан, что не спастись ему от такой бури. Он старался изо всех сил поднимать свой стройный стебель вверх, сжимал лепестки в плотный бутон, боясь, что ветер их оторвет и разнесет по округе. Но сильным порывом тюльпан согнуло пополам, и его высокий стебель надломился.

А морковка наблюдала за этим и радовалась. Ей-то дождь точно на пользу пойдет, она еще глубже в землю сможет вытянуться, еще больше соком нальется и сочнее станет. Радовалась она и тому, что глупый тюльпан больше не будет мешать ей.

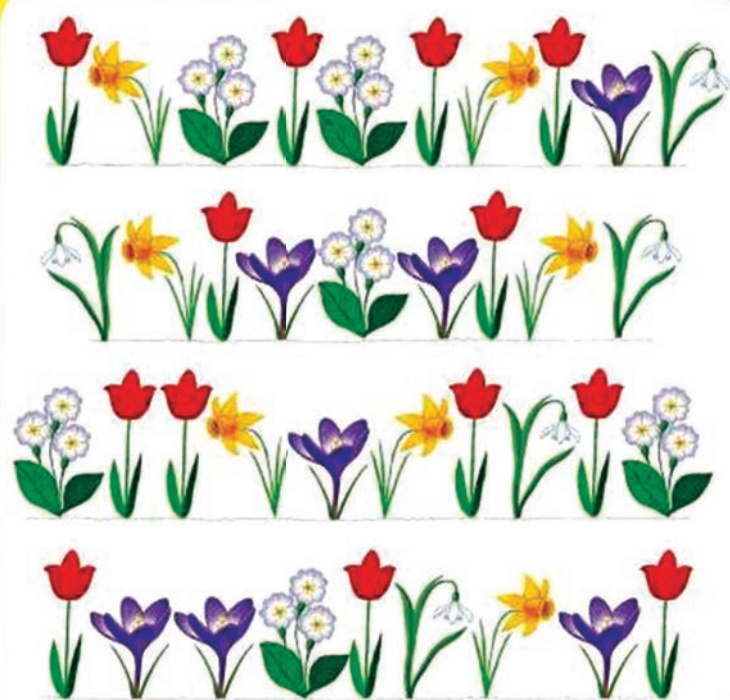
Наступило утро, и все обитатели клумбы заметили, что не возвышается больше над ними гордый черный тюльпан. Длинный стройный стебель был сломлен пополам, а черные лепестки разбросаны вокруг. Стало жаль им его, хоть и задиристый был цветок, но все же очень красивый.

А морковка ликовала. Она-то за ночь выпила много дождевой водички, а как стало пригревать солнышко, подставляла каждый свой бочок теплым лучикам. Морковка стала за ночь еще румянее, сочнее и, конечно, тяжелее. От радости хвастуны не сразу заметила, что мягче стала земля под ней, что не так прочно сидит она на привычном месте. Опомнилась только тогда, когда провалилась в глубокую нору к кроту. Как же радовался он, что такое лакомство само упало к нему на голову и даже не пришлось трудиться. Вот так и закончился бесполезный спор между цветком и морковкой. Глупая гордыня погубила их обоих.

РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ.

НАЙДИ ДВЕ КЛУМБЫ, ГДЕ РАСТЕТ ОДИНАКОВОЕ КОЛИЧЕСТВО ЦВЕТОВ КАЖДОГО ВИДА.

САЛАТ «ТЮЛЬПАНИ»

Тобі знадобляться:

- помідори (сливка) – 5-10 шт.
- пучок зеленої цибулі
- сир – 150 г
- яйця – 2 шт.
- часник – 1 зубчик
- соєвий майонез – 1 ст. л.
- дрібка солі

1. Розпочнемо з начинки для «тюльпанів». Попроси маму допомогти тобі відварити яйця. Почисти їх і натри на дрібній терці. Додай сир, часник, сіль і соєвий майонез. Начинка має бути густою і в'язкою.

3. Заповни кожен тюльпанчик начинкою. Це легко можна зробити чайною ложечкою.

4. Готові «тюльпани» викладаємо на тарілку, формуючи букет. Із зеленої цибульки робимо стебельця та листя. **Смачного!**

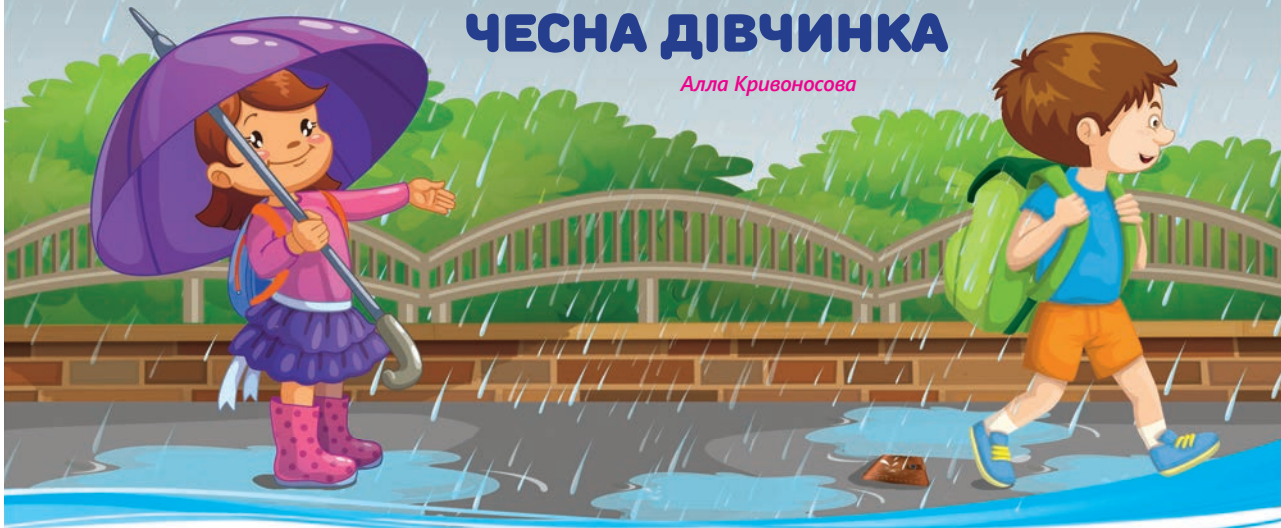
РЕБУСЫ.

СКІЛЬКИ ТВАРИН ТИ БАЧИШ НА МАЛЮНКУ?

ЧЕСНА ДІВЧИНКА

Алла Кривоносова

Оленка полюбляє дощі. Дівчинка залюбки взуває свої рожеві чобітки, бере парасольку та вирушає на прогулянку чи до школи. Під дощем так чудово мріяти! У кожній краплинці, яка падає додолу, дівчинка начебто чує приємну мелодію. Звісно, допомагає їй у цьому чудова парасолька – подарунок татка на день народження.

Зранку почався дощ, отже, до школи треба взяти парасольку. Оленка вже запізнювалася, тому поспішала. Щоб скоротити свій шлях, вирішила піти через міст. А він був довгезний і займав майже половину дороги до школи. Щойно дівчинка ступила на міст, як подув сильний поривчастий вітер – і парасолька з хрустом зламалася.

– О ні, моя улюблена парасолька! – у розпачі вигукнула дівчинка, не вірячи своїм очам.

Коли величезні краплі прохолодного дощу почали падати на незахищене обличчя дівчинки, вона заплакала. За мить Оленка відчула швидкі кроки позаду себе, а потім пролунав голос: «Привіт, смуглявочко, не запізнюйся». Ці щирі слова підбадьорили дівчинку, і вона рушила далі. За кілька метрів до школи вона побачила загублений гаманець.

– Що ж робити? Як учинити з цією знахідкою? – замислилася Оленка.

Раптом пролунав дзвоник. Дівчинка схопила гаманець і побігла на урок. На великій перерві Олена взяла знахідку і, вийшовши в коридор, зазирнула у велике відділення гаманця. Там була чимала сума. Поруч пробіг Стефанко, жартівливо вигукнувши:

– Що, Оленко, знайшла скарб?

Проте дівчинка нічого не відповіла. Поруч з Оленкою сиділа білявка Марина, приємна дівчинка з багатодітною сім'єю. Проминув ще один урок, і Оленка помітила, що її сусідка ста-

ла неуважною, стурбованою. Здавалося, її щось непокоїло.

– Маринко, що трапилось?

Дівчинка у відповідь на це лише важко зітхнула.

– Що тебе так засмутило? Розкажи, будь ласка!

– Мій старший брат Вітя загубив гаманець із грошима.

Він мав купити ліки для мами, але, поспішаючи до школи, загубив гаманець. Матусі ліки потрібні вже сьогодні, без них вона не одужає, – засмучено відповіла Маринка.

Оленку ці слова пройняли, наче вогнем. «Так ось хто пройшов повз мене на мосту і привітався. Як я раніше не здогадалася, що це Вітя? Треба неодмінно віддати гроші!» Та раптом промайнула інша думка: «А може, трохи залишити собі? Мені ж теж потрібно купити нову парасольку». Утім, дівчинка, пригадавши слова з Біблії: «Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви» (Матвія 7:12), рішуче поглянула на Маринку і промовила:

– Не сумуй, Маринко! Краще поглянь сюди. Це ваш гаманець?

Оченята Марини засяяли, наче ніколи не знали смутку.

– Слава Богові, що саме ти його знайшла. Дякую! – промовила дівчинка й побігла до брата.

Удома ввечері Оленка розповіла про все своїм батькам. Вони пишалися своєю донечкою.

– А знаєш що, Оленко? Наш сусід дядько Микола працює в майстерні, де ремонтують різні побутові речі і парасольки теж. Думаю, він неодмінно полагодить твою парасольку! – сказав тато.

Оленка почувалася найщасливішою у світі! Будьте чесними й ви, друзі, і все буде гаразд.

ЗОНТИК: ІСТОРІЯ ВОЗНИКНОВЕННЯ

Родиной зонтика історически можна считать **Китай** или **Египет**, где он, как веера и опахала, являлся привилегией царей и вельмож. Первоначально его применяли исключительно в качестве защиты от солнца. Зонтик весил более 2 кг, а длина ручки была около 1,5 м.

Зонтик применяли в качестве щита от солнца в **Древнем Египте** и **Вавилоне**. С его использованием связан интересный факт – он стал символом власти. В древности на **Дальнем Востоке** зонтиком мог пользоваться только член королевской семьи или высокопоставленные придворные. С **Востока** зонты перешли в **Древнюю Грецию**, затем – в **Рим**, где в основном ими пользовались женщины. В **Западной Европе** в Средние века зонтик не был предметом обихода, лишь в 17 веке во Франции зонтик (там он назывался «парасоль») вошел в употребление и использовался наряду с масками как защита от солнца. И только в 18 веке зонтик стал защитой от дождя.

Какое применение только ни пытались придумать зонтам... Например, в конце 19 века был разработан необычный вариант – зонтик превратили в ручной громоотвод! Для этого сверху устанавливали длинный металлический стержень, который соединялся с землей проволокой. Владелец зонта, укрывшись под шелковым шатром, крепко держал в руках деревянную ручку – изолятор. А в **США** в середине 20 века женский зонтик предложили использовать как средство защиты не от дождя, а от нападений на улице! Эти зонтики после простого нажима на ручку выпускали облако слезоточивого газа в сторону злодея и одновременно включали сирену. Но зонтик так и остался зонтом, а не оружием самообороны, и по сей день защищает нас от непогоды.

ПАРАСОЛЬКА

Сонечко сховалось за хмаринку,
І побігли дощові краплинки.
Парасолька в мене є барвиста,
Як веселка в небі понад містом.

Мокнуть під дощем дерева й квіти,
Все навколо сіре, непривітне,
Та мене негода не лякає –
Парасолька від дощу ховає.

Я з Ісусом радісна й щаслива,
Не страшні мені життєві зливи,
Він мене завжди оберігає
І від зла надійно захищає.

Автор: Ріна

НАЙДИ 3 ОТЛИЧИЯ.

РОЗВ'ЯЖИ ПРИКЛАД.

$$3 \text{ horses} = 30$$

$$1 \text{ horse} + 2 \text{ horseshoes} = 18$$

$$1 \text{ horseshoe} - 1 \text{ boot} = 2$$

$$1 \text{ boot} + 1 \text{ horse} \times 1 \text{ horseshoe} = ?$$

Уважно розглянь малюнки і підбери до кожної дзиги її вигляд згори.

ВОПРОСЫ К КРОССВОРДУ:

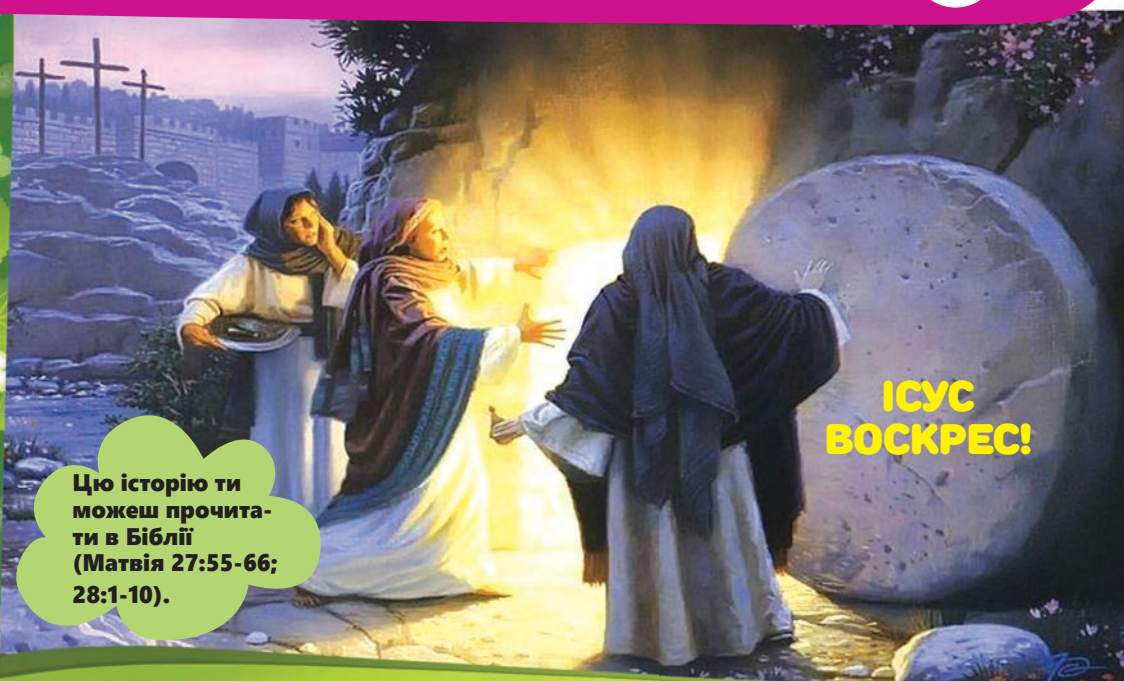
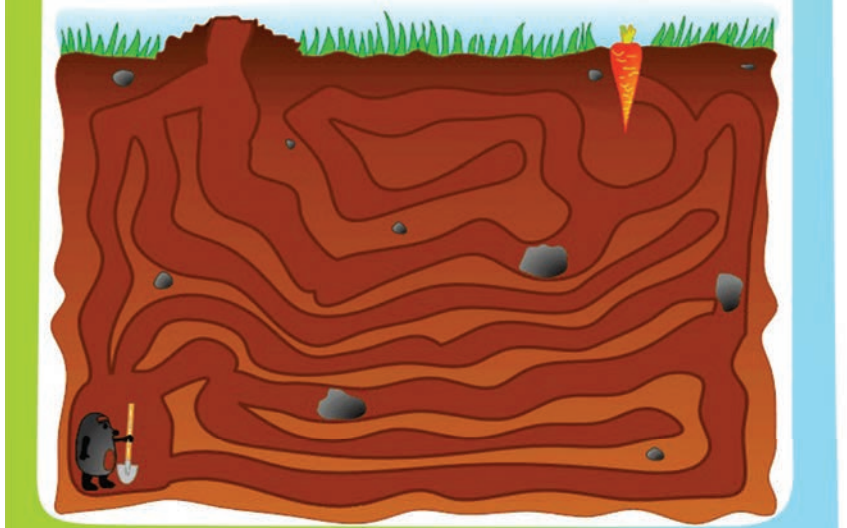
После распятия и смерти Иисуса друзья сняли Его тело и положили в (2), предназначенную для погребения. Вход закрыли огромным камнем. Власти поставили около входа в пещеру (9) – они боялись, как бы последователи Иисуса не украли Его тело. Рано утром в (5) несколько женщин взяли ароматы и (12) для помазания (6) Иисуса и отправились к пещере. Тело Иисуса из-за праздника не успели приготовить к погребению, как того требовал иудейский (4). Женщины молча вошли в сад. Они думали о том, как им попасть в пещеру, (5→) в которую закрыт тяжелым (8). Но когда они подошли поближе, то вскрикнули от удивления. Огромный камень был (3) и стража исчезла! Женщины вбежали в пещеру – она была пуста. Женщины встревожились. В это время они увидели (13) в сияющих светлых одеждах, стоявшего возле (1). Женщины не верили своим глазам. «Почему вы ищите Иисуса здесь? – спросил ангел. – Он воскрес! Разве вы забыли, как Он говорил вам, что Ему надлежит умереть и воскреснуть в (10) день? Так и случилось. Идите и расскажите это ученикам».

Женщины поспешили обратно по городским улицам. – (7) жив! Ангел говорил с нами! – повторяли они, задыхаясь от быстрой ходьбы. Женщины прибежали к дому, где собирались их друзья, и начали стучать в (14). – Откройте, – звали они учеников. – Мы принесли вам радостную (11): Иисус жив!

ДОПОМОЖИ МАРІЇ ЗНАЙТИ ШЛЯХ ДО ГРОБУ ІСУСА.

Помоги кроту найти путь к морковке сквозь лабиринт подземных ходов. Помни, что камни крот сдвинуть с места не может.

Цю історію ти можеш прочитати в Біблії (Матвія 27:55-66; 28:1-10).

Повернімося в ті далекі часи, коли жив, трудився і допомагав людям Ісус Христос. Чимало добра Він зробив для людей. Але що це? Куди Його повели, як розбійника?

Вірні Ісусові друзі спостерігали за розп'яттям Христа здалеку. Безпорадні, годину за годиною вони слухали Його стогін. Як важко було дивитися, як помирає улюблений Учитель! Цей день, коли Божий гнів за гріх вилився на Його безгрішного Сина, напевно, був найважчим днем в історії людства.

Невже ще цього тижня Ісус урочисто в'їжджав до Єрусалиму і натовп гучно вітав Його? Ще не минуло й доби, а Його за цей час зрадили, допитували, винесли вирок і розп'яли.

Увечері після розп'яття двоє шанованих чоловіків, Йосип і Никодим, прийшли до хреста. Вони боялися юдейських старійшин, тому були таємними учнями Ісуса.

Ці чоловіки, котрі любили Ісуса, витягли цвяхи, що були забиті в Його руки і ноги. Потім, обгорнувши тіло Христа в полотно з пахощами, поклали Його в новому гробі.

Наступного дня кілька священиків та фари-

сеїв прийшли до Пилата. Вони сказали: «Той ошуканець говорив, що по трьох днях Він воскресне. Звели ж гріб стерегти аж до третього дня, щоб Його учні не викрали тіло і не сказали, що Він воскрес із мертвих. Бо останній обман буде гірший за перший!». Отож Пилат наказав стерегти гріб удень і вночі.

На світанку наступного дня стався сильний землетрус. Сліпуче світло осяяло сонну сторожу. Це зійшов з неба ангел Господній, постать якого була як блискавка, а шати білі, як сніг. Охоплена жахом, затряслася варта. У силі та великій славі Ісус воскрес із мертвих. Ангел відвалив від гробу камінь і сів на ньому.

Тим часом Марія Магдалина, Марія, матір Якова, та інші жінки йшли до гробу. Вони злякалися, побачивши ангела. Проте він доброзичливо промовив: «Не лякайтеся! Я знаю, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого. Нема Його тут, бо Він воскрес! Ідіть же хутко і розкажіть про це Його учням».

Тремтячи від почутого, жінки побігли від гробу. Їхні серця були переповнені страхом і великою радістю.

Юра Міллер

ТВОРІТЬ ДОБРО

Багато років тому в США жив чоловік, якого звали Джордж Болт. Він був портьє у великому готелі у Філадельфії. Одного вечора до нього підійшов чоловік похилого віку і запитав, чи може він зняти номер.

– Вибачте, сер, – відповів Джордж, – але всі номери сьогодні зайняті.

Чоловік розвернувся, щоб піти, але, забарившись, усе ж таки додав:

– Мені дуже шкода, адже моя дружина хвора і нам дуже потрібна кімната. А я так і не зміг нічого знайти.

– Вибачте, сер, – знову промовив Джордж, – вільних номерів не залишилося.

Чоловік відійшов, але раптом Джордж знову покликав його.

– Зачекайте хвилину, сер, – попросив він. – Я ж не сказав, що не зможу знайти кімнату. Я повідомив, що в цьому готелі немає вільних номерів. Але якщо ваша дружина хворіє, то ви можете поселитися в моїй кімнаті, якщо, звісно, не заперечуєте. А я після зміни можу поспати на одному із цих крісел. Будь ласка, ідіть за мною.

Джордж провів літню пару до своєї кімнати і подбав про їхній комфорт.

Рано-вранці старий чоловік зателефонував управителю готелю і сказав:

– У вас є портьє, якого звати Джордж?

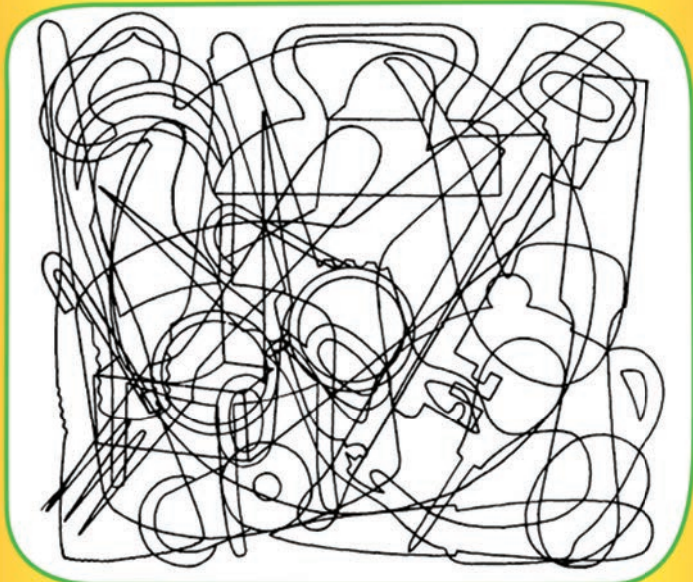
– Так точно, – відповів управитель. – Джордж Болт. Можна поцікавитися, навіщо він вам?

– Навіщо? – перепитав чоловік похилого віку. – Мене звати Джон Джейкоб Астор, і я планую побудувати найбільший готель в Америці. А цей юнак буде моїм управителем. Багато років я шукав людину, яка доброзичливо ставитиметься до незнайомих.

Готель Уальдорф-Асторія набув усесвітньої слави, а разом з ним і Джордж Болт, який обіймав посаду управителя протягом сорока років. У юного Джорджа не було двох кімнат. Він мав лише одну, але з радістю дав притулок нужденним на одну ніч і отримав благословення на сорок років.

Діліться з тими, хто потребує вашої допомоги, і побачите, на що здатен Бог.

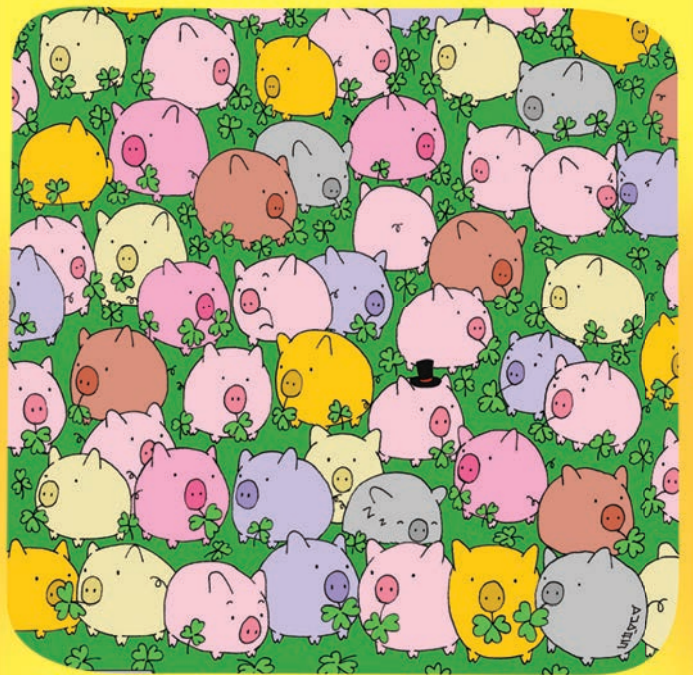
ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ 20 ПРЕДМЕТІВ.

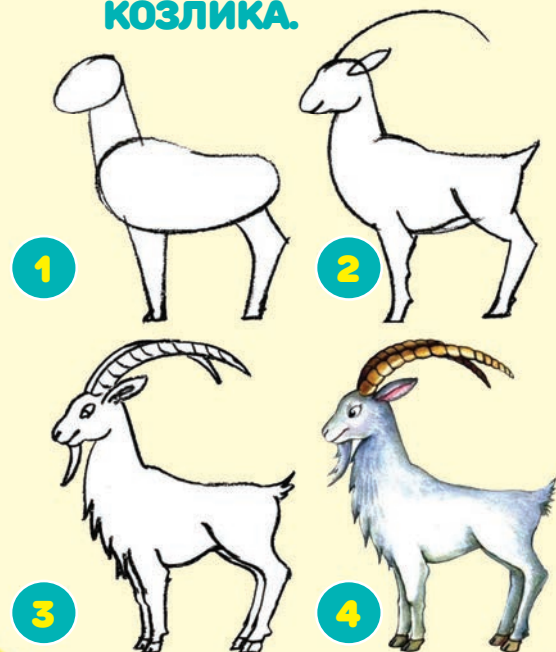
Допоможи козі дістатися соковитих пасовищ, не потрапивши до лап хижаків.

ЗНАЙДИ КОНЮШИНУ З ЧОТИРМА ПЕЛЮСТКАМИ.

УЧИМСЯ РИСОВАТИ КОЗЛИКА.

ОН НЕ ЗАБЫВАЛ БЛАГОДАРИТЬ

Потом Петя подружился с сельскими умельцами и перенял их мастерство. Достигнув успехов в работе и став начальником, он начал посещать разные страны. И во всем Петру помогала добрая привычка быть благодарным. Ведь каждому приятно, когда его ценят и благодарят.

Только не подумай, что он старался благодарить специально, чтобы расположить к себе людей. Нет, Петру просто нравилось замечать что-то доброе и полезное, за что можно сказать «спасибо». Будто хобби у него такое было.

– Понимаю. Это как мое любимое занятие – ездить на велосипеде, – заметила Леночка.

– Что-то вроде этого, – подтвердила бабушка и, немного подумав, добавила: – Его родители очень любили Бога. Теперь, когда я тоже полюбила Господа, мне стало понятнее, почему Петины родители помогли своему сыну приобрести такую хорошую привычку.

– И почему же они это сделали? – поинтересовалась Леночка.

– Думаю, потому, что Иисус учил этому – и словом, и личным примером. Апостолы Его также отмечали преимущества благодарения.

Важно иметь в сердце мир Божий – это удивительное богатство, которое дороже денег и важнее успехов в деловых мероприятиях. И все, кто с благодарением открывает свои желания перед Богом, будут его иметь.

Желаем и вам, ребята, обрести такую же замечательную привычку – за всё благодарить, а также иметь мир в сердце.

Ольга Бокова

ЗАГУБЛЕНЕ СТАДО

Хелен Робінсон

Павлос із поспіхом наближався до селища, сподіваючись, що кози самі знайшли дорогу додому. Він мав стежити за ними, проте вони зникли, щойно юнак відволікся. «Мабуть, вони повернулися додому без мене», – думав він.

Утім, кози не прийшли додому, і, дізнавшись про те, що трапилося, господар дуже засмутився.

– Повертайся назад і знайди їх, – звелів він Павлосу, – ти не можеш залишити їх без нагляду.

Цієї ж миті пролунало віддалене завивання шакалів. Цей звук дуже налякав Павлоса. Він зовсім не хотів йти туди сам, але розумів, що повинен це зробити. Набравшись сміливості, юнак вирушив у темряву, залишаючи позаду себе вогники селища. Тільки зірки яскраво світили над його головою.

Блукаючи серед пагорбів, пробираючись крізь гілля дерев, Павлос намагався розпізнати звук маленьких дзвіночків, які висіли на шії кожної

кізочки. Він заблукав сам, поки шукав загублене стадо. Коли ж хлопець нарешті знайшов кіз, то відчув невимовну радість. «Ходімо додому», – сказав він їм.

Тільки тепер Павлос зрозумів, що опинився у скрутному становищі. Він зовсім не мав уявлення, де їхній дім. Хлопець озирнувся довкола, проте нічого не міг розгледіти в темряві. Пагорби приховували вогники селища. Павлос знав, що воно розташоване на північ від пагорбів. Але де ж? Хлопчик підняв голову догори. Полярна зірка! Він знав, що її світло приведе його додому. Прямуючи за Полярною зіркою, Павлос повернувся до селища. Зірка стала його провідником.

У нас теж є провідник – Той, Хто не дасть нам заблукати: «Бо Цей Бог – то наш Бог на вічні віки, Він буде провадити нас аж до смерті!» (Псалми 48:15).

Веселый English

BABY ANIMALS МАЛЫШИ ЖИВОТНЫХ

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

puppy [пáппи] – щенок

chick [чик] – цыпленок

duckling [дáклин] – утенок

lamb [лэм] – ягненок

piglet [пиглэт] – поросенок

colt [кóулт] – жеребенок

kitten [киттэн] – котенок

fawn [фо:н] – олененок

calf [ка:ф] – теленок

kid [кид] – козленок

TASK 2

Tick the right word.
Отметь галочкой необходимое слово.

- ☐ lamb
☒ chick
☐ fawn

- ☐ kid
☒ duckling
☐ fawn

- ☐ colt
☐ calf
☐ lamb

- ☐ kid
☐ lamb
☒ kitten

- ☐ puppy
☒ kitten
☐ fawn

- ☐ fawn
☐ chick
☐ colt

- ☐ calf
☐ fawn
☐ colt

- ☐ lamb
☐ puppy
☐ piglet

- ☐ piglet
☐ puppy
☐ kitten

- ☐ fawn
☐ calf
☐ kid

Subscribe the pictures and find the words.
Подпиши картинки и найди слова в филворде.

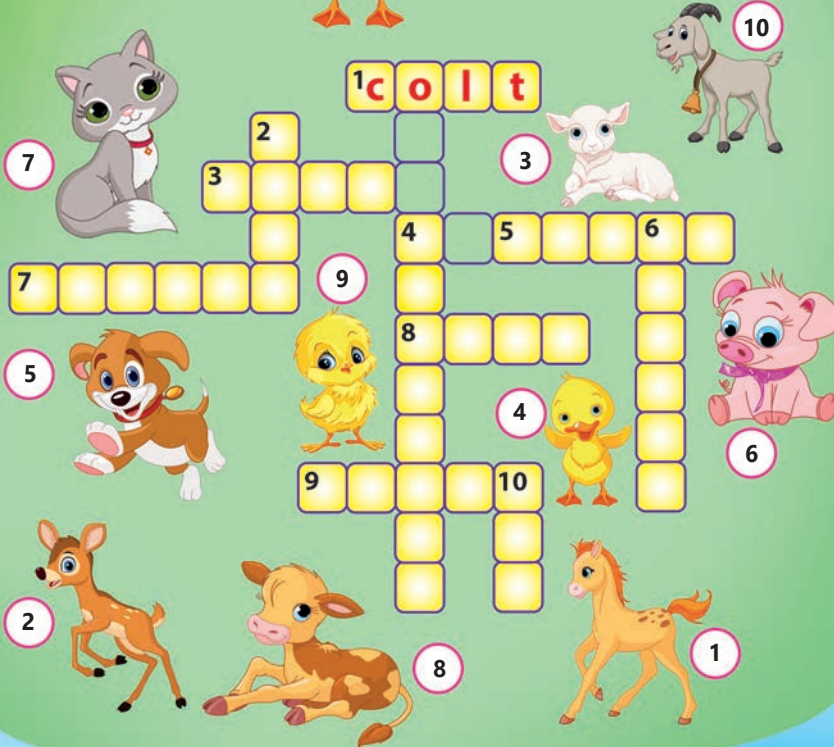

F	K	I	D	Q	G	E	X	C	Z
L	L	A	M	B	M	D	T	H	D
G	Q	J	C	W	W	Z	K	I	U
P	M	K	I	T	T	E	N	C	C
I	R	L	C	A	Q	P	U	K	K
G	Q	F	A	D	F	U	B	H	L
L	C	A	L	P	K	P	C	C	I
E	U	W	F	O	Y	P	F	O	N
T	B	N	V	L	A	Y	C	L	G
T	R	Y	W	E	K	P	G	T	E

- calf
- duckling
- kid
- kitten
- puppy
- fawn
- lamb
- chick
- colt
- piglet

TASK 4

Do the crossword.
Реши кроссворд.

TASK 5

Help the mommy animal find her babies. Write the animal names on the lines. Read and color. Помоги маме найти своих малышей. Напиши в каждой строчке названия животных. Вспомни названия цветов – прочитай предложения и раскрась картинки.

MOMMY	BABIES
chicken	chicks
dog	puppies
cow	calves
cat	kittens

САМЫЕ УМНЫЕ ВИДЫ ПТИЦ

Пятое место – сокол. Представители этих пернатых прекрасно ладят с людьми, и их не так уж сложно приручить. Но одна птица может пойти на контакт только с одним человеком, которого она потом будет уважать и слушаться. Других же людей прирученный кем-то сокол будет избегать. Возможно, птица будет даже проявлять враждебность по отношению к чужим. Также, услышав резкий звук или увидев резкое движение, птица может испугаться и воспринять этот жест как угрозу. Начнет вести себя агрессивно, защищаясь таким образом от возможной опасности. Во время дрессировки соколы способны на различные хитрости и уловки, чтобы заполучить желаемое лакомство. Но могут проявлять характер, отказываясь содействовать человеку. Поэтому дрессировать их лучше под эгидой опытного человека.

Второе место – попугай Жако. Именно Жако являются самыми умными среди всех своих родственников. Эти большие не очень красочные птицы умеют запоминать огромное количество слов и понимать их значение. Они могут общаться человеческой речью, осознанно формулируя сложные предложения. Помимо этого, они умеют запоминать и пародировать звуки, издающиеся другими животными (мяуканье, лай, мычание). К человеку Жако привыкают хорошо и могут свободно с ним общаться, осознавая суть разговора. Птицы дружелюбны к своим, но обиды запоминают и мстят при подходящей возможности. Во взаимоотношениях с сородичами очень нежны и любвеобильны.

Самая умная птица в мире. **На первом месте** (учитывая умственные способности) находится новокаледонский ворон. Новокаледонские вороны интересны тем, что у них есть свой специальный язык, с помощью которого они между собой общаются. Птицы способны большими группами совершать различные операции, действуя слаженно и общаясь при этом. Еще они способны придумывать себе инструменты и приспособления, которые могут помочь им упростить жизнь. К примеру, сгибать палочку особым образом, чтобы на ее конце получался крючок. С его помощью вороны достают себе жучков и личинок из-под коры деревьев. Еще они могут положить орех на проезжую часть, когда светофор горит для автомобилей красным цветом. Потом птицы ждут, пока машины проедут и снова загорится красный свет для машин. Некоторые люди держат дома таких питомцев. Эти пернатые поддаются обучению, имеют хорошую память, многое понимают и умеют запоминать некоторые слова.

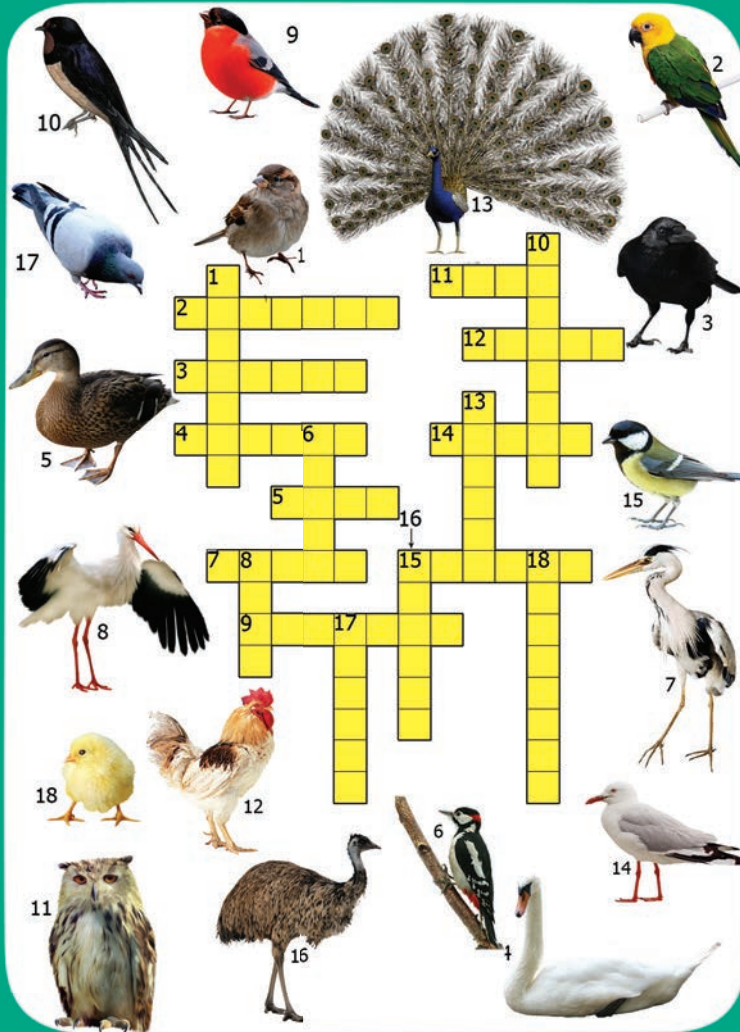

Четвертое место – индейки. Несмотря на свой немного смешной внешний вид, эти птицы умеют находить выход из различных ситуаций, принимая решения быстро и обдуманно. К примеру, они всегда могут придумать, как достать с кустов или деревьев вкусные плоды. Каждый представитель рода добывает пищу не только для себя, но с запасом, чтобы хватило и его сородичам, добываящим пропитание и для него. Эти птицы никогда не дерутся за еду между собой, в отличие от множества других пернатых. В пищу они не станут употреблять плохие продукты. Индейки умеют запоминать и узнавать своих хозяев. При этом к другим людям они относятся недоверчиво.

Третье место – совы. Эта птица и в самом деле выглядит очень серьезной. Ее голова может поворачиваться почти на 270 градусов, а большие круглые глаза замечают все, что происходит вокруг. Совы очень сообразительны и хитры, особенно в вопросах, касающихся поиска и ловли добычи. Часто этих птиц содержат в домах в качестве домашних питомцев. Они способны привыкать к человеку, хорошо поддаются дрессировке.

КРОССВОРД «УЗНАЙ ПТИЦУ».

Розв'яжи приклади й розмалюй папуг: із відповіддю «20» – зеленим кольором, «15» – жовтим, «10» – червоним.

РОЗФАРБУЙ ЗА ЦИФРАМИ.

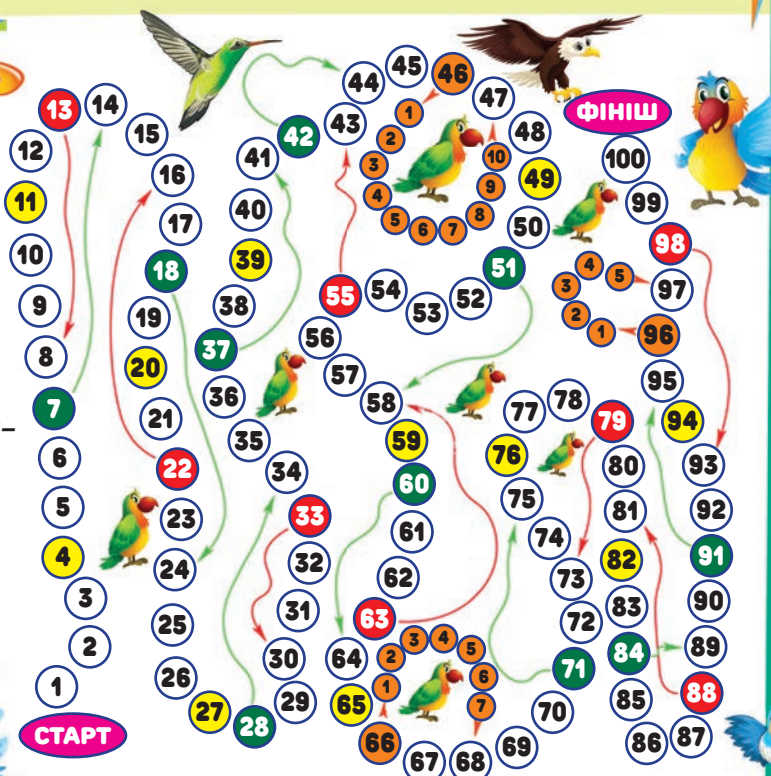

НАСТІЛЬНА ГРА

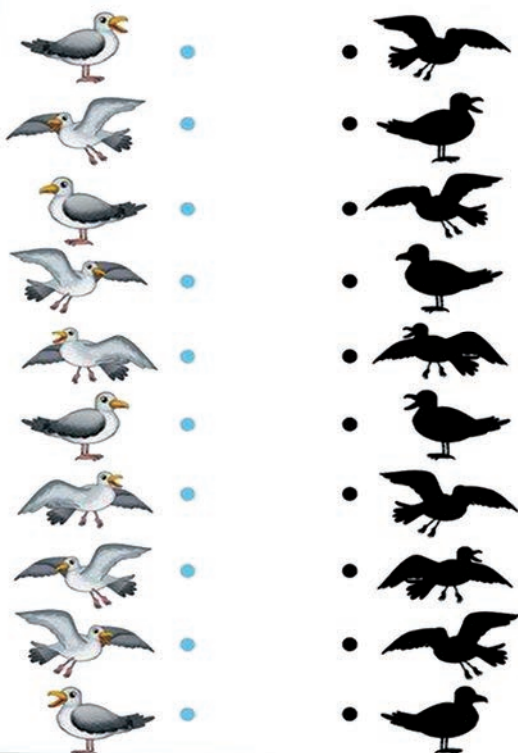
Правила:

жовтий кружечок – пропуск ходу,

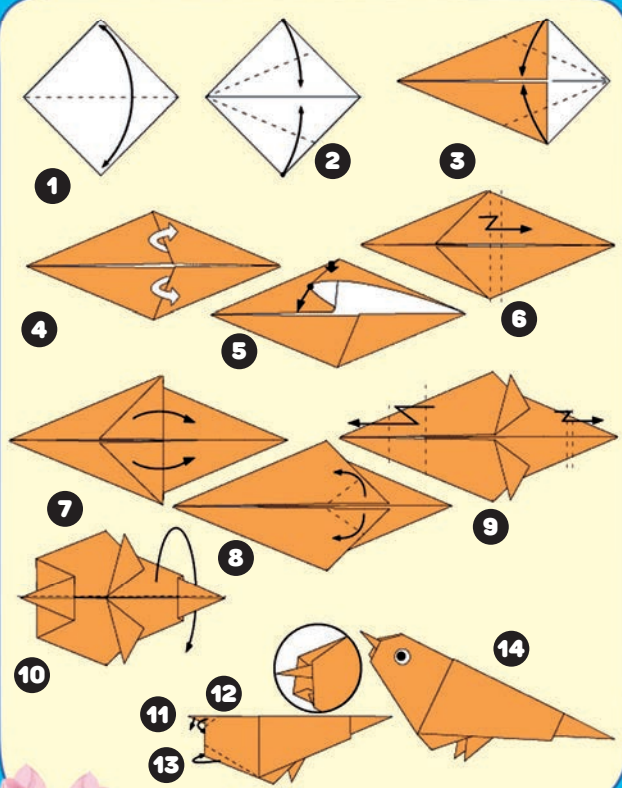
червоний або зелений – рухайся за стрілкою.

З'єднай зображення пташок з відповідними тінями.

ОРИГАМИ «Воробей»

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК, ДОТРИМУЮЧИСЬ ЛОГІЧНОЇ ПОСЛІДОВНОСТІ У ВІЗЕРУНКУ.

ВОРОБЕЙ

Две маленькие сестрички, прослушав библейскую историю об изгнании Адама и Евы из Едемского сада, сказали папе:

– Папа, если бы мы с Леной были в раю, то ни за что бы не съели плод познания добра и зла. Ведь Бог не разрешил его трогать, правда, папа?

– Правда, – улыбнулся отец и уложил детей спать.

Утром папа встал раньше всех, поймал во дворе воробья и посадил его в непрозрачную кастрюльку. Разбудив девочек, он показал им кастрюльку, которую поставил на подоконник открытого окна в кухне, и сказал: – Пожалуйста, не снимайте крышку с этой кастрюльки, пока я не приду с работы. Когда я вернусь, то сам покажу вам сюрприз, который там находится. Если будете послушны, куплю вам новую игру.

Папа с мамой ушли на работу, а ребяташки остались дома одни. Всеми силами пытались они себя отвлечь от кастрюльки. Дети переиграли во все игры, какие только знали, но любопытство не давало им покоя – очень хотелось заглянуть в кастрюльку.

В конце концов старшенькая Маша уговорила сестричку Лену заглянуть в кастрюльку.

– Мы только одним глазком глянем и закроем, – сказала она. – Папа даже не узнает.

Но как только Леночка приподняла крышку, воробушек вылетел в окно. Испугавшись, девочки захлопнули пустую уже кастрюльку. Вечером вернулся папа и, увидев, что кастрюлька пуста, сказал:

– Ну что, маленькие Евы, не выдержали, выпустили птичку? Вот так и Ева не удержалась, чтобы не попробовать плод познания добра и зла.

– Папа, что это было за дерево и почему нельзя было кушать его плоды? – спросила Маша.

– Дерево было обычным и плоды съедобными, но, нарушив запрет Бога, первые люди сами выбрали зло вместо добра, потому что всякое зло начинается с непослушания, а с послушания – все доброе, чему бы научил Бог первых людей, если бы они были послушны. Этот воробушек стал для вас сегодня «деревом познания добра и зла», и вы тоже не послушались меня. Испытание Адама и Евы оказалось вам не по силам.

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

ДОСЛІД

Додай у воду кілька крапель барвника. На пакеті можна намалювати фломастером хмарки та хвилі. Налий воду всередину. Закрий пакетик і за допомогою скотчу повісь на вікно. Модель кругообігу води в природі готова!

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- 1 пакетик із застібкою;
- барвник синього кольору;
- вода.

ПОЯСНЕННЯ:

Під прямими сонячними променями вода перетворюватиметься на пару, а потім – проливатиметься дощем у маленьке море.

- яйце;
- скотч;
- панчоха;

ВАРИМО ЯЙЦЕ «НАВИВОРІТ»

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- кастрюля з водою.

ДОСЛІД

Налий воду в банку так, щоб заповнити приблизно $\frac{3}{4}$ об'єму посудини. Додай кілька крапель рідини для миття посуду, барвник і блискітки. Закрути кришку і збавтай рідину, розкручуючи банку по спіралі. Відцентрова сила спричинить справжню бурю в банці!

ДОСЛІД

Щільно обгорни яйце скотчем. Засунь яйце в панчохи, зав'яжи з двох боків і добре розкрути, щоб воно оберталось навколо своєї осі. Готовність яйця до варіння можна перевірити за допомогою ліхтарика: якщо воно не просвічується – час варити. Робити це потрібно в скотчі протягом 10 хвилин, періодично перевертаючи яйце. Якщо ти все зробиш правильно, буде ось таке диво.

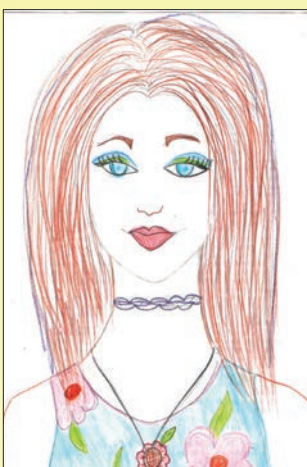
Аліна Духота

Адріан Чухрала

Уляна Олефір

Луїза Борисова

Марічка Буд-Гусаїм

Сергій Жовнерчук

Поліна Мовчун

Микола Пазюк

Ксенія Потова

Каріна Ус

Єлизавета Попова

Діма Чорнокурєнко

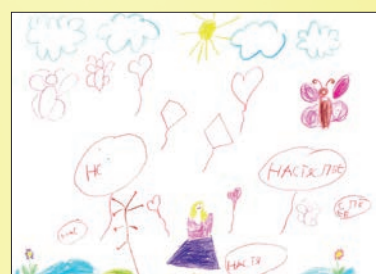
Аліна Левицька

Валерія Чупіна

Вероніка Дусь

Анастасія Салімбаєва

НД 10:00

ПРОФІ TIME

з професором Філіпштейном

Норе.UA
телеканал Надія

Крістіна Духота

Віка Кот

Артем Самар

Софія Панітовська

Настя Берник

Полліанна Колош

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, **ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ** на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

